

INVITATUL REVISTEI

ANGELA RIBINCIUC

Pentru ce le sunt recunoscătoare părinților

Privesc cu atenție oamenii, încercând să definesc ce îmi place la cei pe care îi admir și ce mă deranjează la cei care nu îmi plac.

Îmi plac oamenii bine crescuți, oamenii care salută, care dovedesc respect față de ceilalți și care știu să asculte. Îmi plac oamenii care își văd de treaba lor și care încearcă să facă lucrurile cât de bine pot. Îmi plac oamenii care vor să învețe, care recunosc atunci când greșesc și care încearcă mereu să-și depășească limitele. Îmi plac cei ambițioși, care luptă pentru țelurile lor și nu dau vina pe nimeni pentru eventualele mici nereușite care apar pe parcurs. Îmi plac oamenii buni, care lasă lumină și lucruri frumoase pe unde trec, care văd părțile bune în tot și în toate. Îmi plac oamenii care cred în Dumnezeu, care nu își pierd niciodată speranța și care își caută permanent rostul aici, pe pământ. Oamenii empatici, care știu să se pună în locul celuilalt, care pun preț pe suflet și care mângâie cu un cuvânt, cu un gest, sau cu o privire. Îmi plac oamenii care iubesc animalele și natura, care rup din puținul lor și dăruiesc fără să aștepte nimic în schimb. Oamenii care împărtășesc cu ceilalți ce au învățat și transmit mai departe înțelepciunea lumii. Îmi plac oamenii care pun preț pe prietenie și au grijă de cei care își pun speranțele în ei. Îmi plac cei care își cântăresc bine cuvintele, astfel încât să nu rănească și să nu spulbere, într-o clipă, la nervi, încrederea clădită în ani. Îmi plac cei care știu să facă surprize frumoase: pentru a face un om fericit nu-ți trebuie nici bani, nici planuri sofisticate, ci trebuie doar să iubești și să știi să îl faci pe celălalt să simtă asta.

Nu-mi plac cei care te trag de limbă numai ca să te poată lovi mai tare după aceea. Nu-mi plac băgăcioșii, care vor să știe tot ce mișcă, doar pentru a bârfi mai cu spor. Nu-mi plac mincinoșii, trădătorii și lașii. Nu-mi plac tupeistii, cei care, în loc să-și construiască o cultură bine fundamentată, se cred buriștii pământului, dar dacă îi iei și îi scuturi nu rămâne

nimic din ei. Nu-mi plac oamenii răi și răzbunători, care nu uită și nu iartă, care nu ratează nici un prilej pentru a mai lovi pe cineva. Nu-mi plac cei cu două fețe, care încearcă să obțină avantaje cu orice preț, cei fără coloană vertebrală, care își schimbă opțiunile din patru în patru ani sau chiar mai des. Nu-mi plac cei care-i lovesc pe cei mai slabi decât ei, verbal sau fizic. Nimeni nu ar trebui să îndure nici violențe, nici umilințe. Nu-mi plac cei care nu recunosc când greșesc și consideră că ei sunt mai presus decât ceilalți. Nu-mi plac aroganții. Nu-mi plac profitorii – de nici un fel, în nici o împrejurare. Nu-mi plac zgârciții și egoiștii, cei care strâng cu ambele mâini, de parcă ar avea zece guri sau zece vieți. Nu-mi plac cei care nu iubesc copiii, care nu au răbdare cu ei și care le retează aripile, fără să conștientizeze măcar acest lucru. Nu-mi plac oamenii care trăiesc fără rost, cei veșnic nemulțumiți, cărora nu le poți intra în voie, care mereu se plâng sau se enervează din orice fleac. Nu-mi plac cei care vorbesc urât: nimeni nu e dator să îi suporte. Nu-mi plac oamenii fără limită.

Și lista ar putea continua. De câte ori mi-e dor de părinți, le mulțumesc în gând, cu recunoștință, pentru tot ce m-au învățat, pentru tot ce au făcut pentru ca exemplul de acasă să fie cel mai bun.

Nu spune nimeni că putem fi perfecți. Dar putem, atât cât ține de noi, să ne pese de viața aceasta și de cei din jur, astfel încât să facem locul în care trăim, locul în care muncim și locurile pe unde ajungem un pic mai frumoase. Sau măcar să nu le întunecăm noi, cu nemulțumirile și frustrările noastre, pentru care ceilalți chiar nu sunt vinovați.

Viața cred că este despre a ști să alegem ce e frumos și despre a trece cu eleganță peste tot ce ne răpește din timpul pe care l-am putea trăi mai bine iubind.